MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

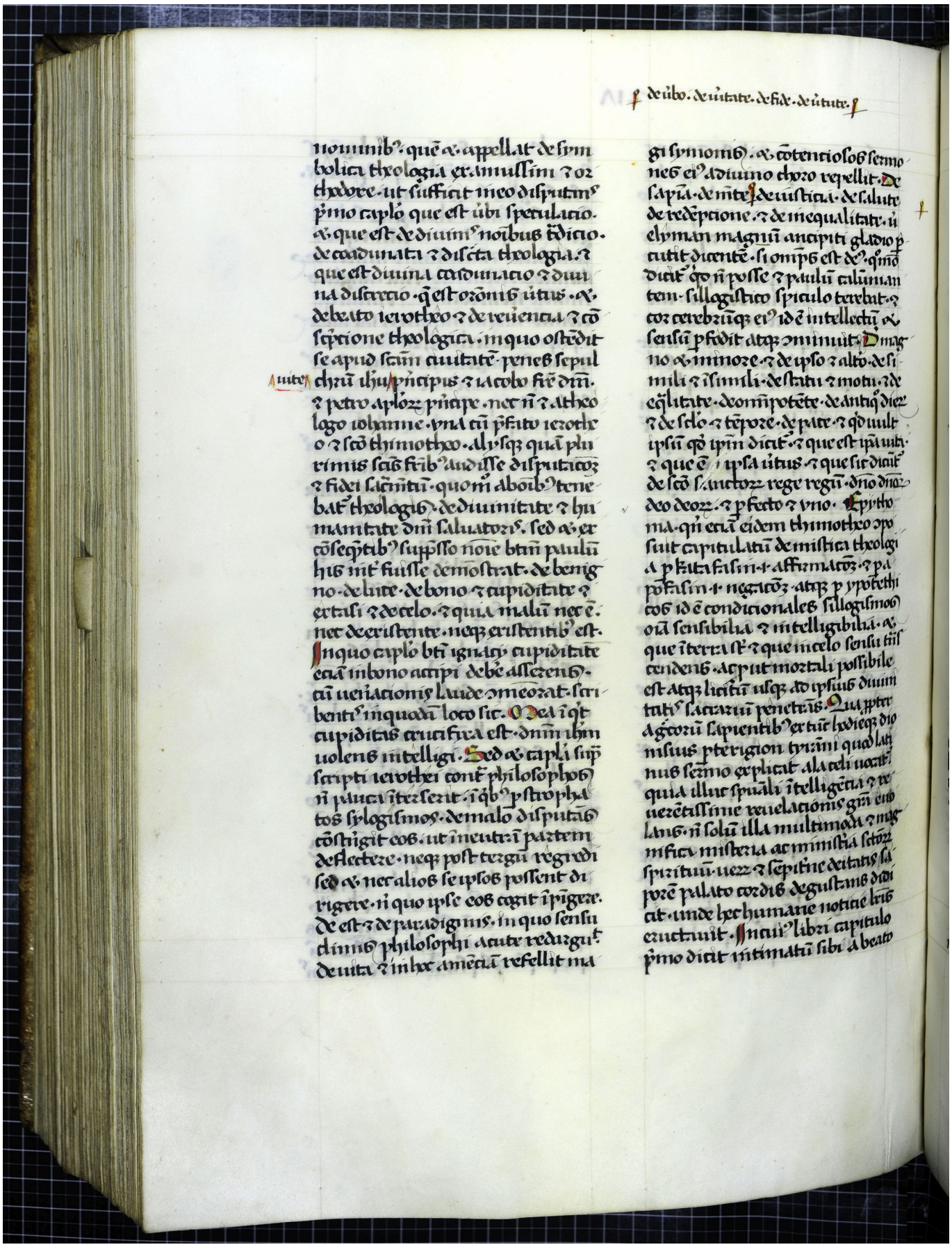

nominib⁹ quē a. appellat de sym
bolica theologia et. ammussim ⁊ or
thodoxe. ut sufficit meo disputam⁹
primo capitlo que est ubi speculatio.
a. que est de diuinis nominibus tēdicio.
de coadunatio ⁊ discreta theologia ⁊
que est diuina coadunatio ⁊ diui
na discretio. q̄ est omnib⁹ utius. a.
de beato ieroteo ⁊ de reuerencia ⁊ cō
sideratione theologica. in quo ostēdit
se apud scām caritatē penes sepul
chrū ihu principis ⁊ iacobo frē dni.
⁊ petro aplorū principe. nec ñ ⁊ atheo
logo iohanne. vna cū pfato ierothe
o ⁊ scō thimotheo. alij seq̄ quā plu
rimis scis frib⁹ audisse disputatiōes
⁊ fidei sacramentū. quorū aboib⁹ tene
bat theologia. de diuinitate ⁊ hu
manitate dni saluatoris. sed a. et
cōsequtib⁹ suppsso nōe btm paulū
his int̄ fuisse demostrat. de benig
no. de luce. de bono ⁊ cupiditate ⁊
ertasi ⁊ de celo. ⁊ quia malū nec ē.
nec de existente. neq̄ existentib⁹ est.
In quo capitlo btī ignatij cupiditate
eā in bono accipi debē asserenis.
cū ueritatis laude omeorat. scri
bentis in quodā loco sic. Ordo ei q̄t
cupiditas crucifixa est. dnm ihm
uolens intelligi. Sed a. capli sup
scripti ierothei cont̄ philosophos
ñ pauci iterserit. q̄b⁹ pstrophi
tos syllogismos. de malo disputaō
cōstrigit eos. ut in neutrā partem
deflectere. neq̄ post tergū regredi
sed a. nec alios se ipsos possent di
rigere. ñ quo ipse eos cogit ingere.
de est ⁊ de paradigmis. in quo sensu
dimis philosophi acute redarguit
de uita ⁊ in hac amēcia refellit ma
gis symonis. a. cōtenciosos sermo
nes ei⁹ a diuino choro repellit. De
sapia. de mte. de iustitia. de salute
de redēpcione. ⁊ de inequalitate. u
elyman magnū ancipiti gladio p
cutit dicentē. si omīs est dē. q̄m
dicit eo ñ posse ⁊ paulū calūnian
tem. sillogistico spiculo terebrat. ⁊
cor cerebrūq̄ ei⁹ id ē intellectū. a.
sensū pfodit atq̄ omnimodo. Omnis
no a. in minore. ⁊ de ipso ⁊ alto. de si
mili ⁊ isimili. de statu ⁊ motu. de
eqlitate. de omīpotēte. de antiq̄ dier
⁊ de sclo ⁊ tēpore. de pte. ⁊ q̄d multi
ipsū q̄d ipm dicit. ⁊ que est ipa unitas
⁊ que ē ipsa ūtus ⁊ que sic dicit
de scō sanctorū rege regū. dno dnorū
deo deorū. ⁊ pfecto ⁊ vno. Epytho
ma. q̄i eā eidem thimotheo ꝓ
sunt capitulatū de mistica theologia
a pkitafisin. ⁊ affirmatiōes. ⁊ pa
pofasin. ⁊ negatiōes. atq̄ p ypotethi
cos id ē condicionales sillogismos
oīa sensibilia ⁊ intelligibilia. a.
que ī terra st̄ ⁊ que in celo sensu tūs
tendens. accipit mortali possibile
est atq̄ licitū usq̄ ad ipsius diuin
tatis sacrariū penetrās. Qui pter
agēorū sapientib⁹ et tūc hodieq̄ dio
nisius pterigion trinū quod lati
nus sermo explicat ala celi uocat.
quia illuc spiāli itelligētia ⁊ re
uerētissime reuelationis grā eno
lans. ñ solū illa multimodā ⁊ mag
nifica mistēria ac ministria sororū
spiritū. uerū ⁊ sēpitne deitatis sa
porē pulato cordis degustans dedi
cat. unde hec humane notitie tris
eructauit. In cui libri capitulo
primo dicit intimatū sibi a beato